

บันทึก

เรื่อง ปัญหาตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความใน  
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔  
(การอนุญาตให้บรรจุก๊าซในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง)

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๙๐๑/๑๒๕๙๓ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาความในข้อ ๓๔ แห่งกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่กำหนดว่า “ผู้ใดดำเนินการกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงโดยได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ถ้าประสงค์จะดำเนินการกิจการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะภายในสถานบริการแห่งเดียวกัน โดยยื่นคำขอและปรับปรุงภายในเขตสถานบริการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า” แล้วเห็นว่า มีปัญหาในการตีความข้อความและในทางปฏิบัติดังนี้

๑. ความในข้อ ๓๔ แห่งกฎหมายกระทรวงดังกล่าวกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นว่า ถ้าผู้ดำเนินการกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงโดยได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ หากประสงค์จะดำเนินการกิจการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะภายในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าว ผู้ดำเนินการกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นต้องยื่นคำขอและสามารถทำการปรับปรุงภายในขอบเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นให้เป็นไปตามกฎหมาย ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ ถ้าไม่สามารถปรับปรุงภายในขอบเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวแล้วได้ ผู้ดำเนินการกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงก็ไม่ได้รับใบอนุญาตให้บรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะภายในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น หรือไม่ได้รับสิทธิตามความในข้อ ๓๔ แห่งกฎหมายดังกล่าว ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยนี้จะเป็นการถูกต้องหรือไม่

๒. ผู้ดำเนินการกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงโดยได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ต่อมาภายหลังวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ขออนุญาตขยายเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงออกไปและได้รับอนุญาตให้ขยายเขตดังกล่าวแล้ว ต่อมาขออนุญาตบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะภายในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ในกรณีดังกล่าวนี้จะถือว่าสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ตามความในข้อ ๓๔ แห่งกฎหมายดังกล่าว

ข้างต้นหรือไม่

๓. ในกรณีตามข้อ ๒. เมื่อผู้ดำเนินการกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงได้รับอนุญาตให้ขยายเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วออกไปจากที่ได้รับใบอนุญาตอยู่เดิมก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ แล้ว ต่อมาเมื่อมีความประสงค์จะดำเนินการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะในเขตสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น โดยได้ยื่นคำขอและสามารถปรับปรุงภายในเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้ขยายแล้วนี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นได้ กรณีดังกล่าวนี้จะถือว่าขัดกับข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๔ หรือไม่

๔. ผู้ดำเนินการกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงโดยได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ และภายหลังจากวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ ได้รับอนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น ขยายเขตกำแพงกันไฟหรือรั้วออกไปเปลี่ยนแปลงถึงและเครื่องสูบ กรณีดังกล่าวนี้จะถือว่าเป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ ตามความในข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมโยธาธิการ)แล้วได้ความว่า ในขณะนี้ได้มีผู้ดำเนินการกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ บางราย ขออนุญาตปรับปรุงสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงของตน เช่น ขยายเขตของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงออกไป หรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งของถึงและเครื่องสูบน้ำมัน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการปรับปรุงภายในเขตสถานีบริการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๔ และจะขออนุญาตบรรจุก๊าซในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนี้ต่อไป ในกรณีเช่นนี้ จึงมีปัญหว่าผู้ที่ได้ดำเนินการกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ แต่ภายหลังจากนั้นได้รับอนุญาตให้ปรับปรุงสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงอีก หากต่อมาได้ยื่นคำขอบรรจุก๊าซในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นและสามารถปรับปรุงภายในเขตสถานีบริการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓(พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๔ ได้แล้ว ผู้ดำเนินการกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นจะได้รับสิทธิตามข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ปัญหาประการแรก เห็นว่า ความในข้อ ๓๔<sup>๑</sup> แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้กำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่แล้วก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ หากประสงค์จะดำเนินการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งเดียวกันนั้นด้วยมีสิทธิที่จะได้รับอนุญาตให้ดำเนินการบรรจุก๊าซได้ แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการปรับปรุงลักษณะระยะปลอดภัย การเก็บถังเก็บก๊าซ ฯลฯ ภายในเขตสถานีบริการ<sup>๒</sup> ที่ได้จัดไว้สำหรับบรรจุก๊าซแก่ยานพาหนะโดยเฉพาะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ด้วย เพราะฉะนั้น ถ้าผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวผู้ใด สามารถดำเนินการปรับปรุงภายในเขตสถานีบริการให้ถูกต้องตามกฎหมายฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ได้แล้ว เมื่อมีคำขออนุญาตดำเนินการบรรจุก๊าซเจ้าพนักงานจะต้องออกใบอนุญาตให้ทั้งสิ้น

๒. ปัญหาประการที่สอง เห็นว่า ความในข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะได้รับสิทธิตามข้อ ๓๔ นี้จะต้องเป็นผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ หลักเกณฑ์ในข้อนี้ จึงต้องพิจารณาจากการได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้น ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๔ แล้ว แม้ว่าในภายหลังจะได้รับการอนุญาตให้ปรับปรุงแก้ไขสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเป็นประการใดอีกก็ตาม ก็ย่อมเป็นผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงในความหมายของข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕) ๑

๓. ปัญหาประการที่สาม เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าหลักเกณฑ์การพิจารณาว่า

---

<sup>๑</sup>ข้อ ๓๔ ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงโดยได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ถ้าประสงค์จะดำเนินการบรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะภายในสถานีบริการแห่งเดียวกัน โดยยื่นคำขอและปรับปรุงภายในเขตสถานีบริการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้ได้แล้ว ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตโดยไม่มีชักช้า

<sup>๒</sup>ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๘) “สถานีบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับบรรจุก๊าซแก่ยานพาหนะ โดยเฉพาะ ไม่ว่าจะจำหน่ายชายหรือมิได้จำหน่ายชาย รวมทั้งอาคารบริการภายในเขตสถานีบริการด้วย

๑ล๑

๑ล๑

(๑๐) “เขตสถานีบริการ” หมายความว่า ขอบเขตสถานีบริการที่ต้องสร้างกำแพงกันไฟหรือรั้วสูงไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตรโดยรอบ ยกเว้นด้านที่ติดทางสาธารณะซึ่งเป็นทางเข้าออกสถานีบริการ

๑ล๑

๑ล๑

ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงผู้ใดจะได้รับสิทธิตามข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕)ฯ พิจารณาจากการที่ได้รับใบอนุญาตให้เก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๒๕ เป็นประการสำคัญ จึงไม่ต้องคำนึงถึงการได้รับอนุญาตให้ปรับปรุงแก้ไขสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นในภายหลัง ดังนั้นหากผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเหล่านี้ยื่นคำขออนุญาตบรรจุก๊าซและปรับปรุงภายในเขตสถานีบริการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕)ฯ ได้ เจ้าพนักงานจะต้องออกใบอนุญาตให้โดยไม่ชักช้า ตามนัยข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๒๕)ฯ กรณีเช่นนี้ย่อมไม่เป็นการขัดกับข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวแต่อย่างใด

๔. สำหรับปัญหาประการที่สี่นั้น เห็นว่า เป็นปัญหาเช่นเดียวกับปัญหาตามข้อ ๒.และข้อ ๓.ซึ่งได้วินิจฉัยไว้แล้วดังกล่าวข้างต้น จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๒๗